

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: R. Č., narozený „X“,
bytem „X“,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 3. 2020, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 31. 3. 2020, č. j. „X“, se
v rozsahu prvního odstavce výroku pro vadu řízení zrušuje a věc se vrací žalované
k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání
zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne
31. 3. 2020, č. j. „X“, v rozsahu prvního odstavce výroku, kterým bylo změněno
rozhodnutí žalované ze dne 9. 11. 2019, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím 9. 11. 2019, č. j.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„X“ podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), byl žalobci od 13. 6. 2017 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 6 266 Kč měsíčně, který byl pak podle příslušných právních předpisů dále valorizován, neboť podle posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 8. 2018 byl žalobce invalidní v I. stupni, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35 % a jeho invalidita vznikla dne 12. 6. 2017. Napadeným rozhodnutím bylo žalovanou rozhodnuto tak, že prvostupňové rozhodnutí se mění tak, že žalobci se podle ustanovení § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění přiznává od 13. 6. 2017 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 6 530 Kč.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutí žalované je v rozporu se zákonem, a to zejména s § 75 odst. 1, § 78 odst. 5 ve spojení s § 71 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a dále ve spojení s § 86 odst. 1, odst. 3 a § 88 odst. 1, odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a dále s § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
3. Dle žalobce se právní závaznost původního rozsudku č. j. 75 Ad 53/2017-53 nevztahuje na část výroku žalované ve věci určení okamžiku vzniku invalidity, jelikož soud v této věci nevyslovil závazný právní názor, a to z povahy věci, neboť tato otázka nebyla předmětem řízení, resp. ani nemohla být žalobním důvodem či předmětem námitek v předcházejícím důchodovém řízení. Vzhledem k tomu, že soud ve správním soudnictví přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních důvodů, nemůže rozhodnutí zrušit z jiných důvodů, tedy ani nemůže vyjádřit závazný právní názor mimo rozsah uplatněných žalobních důvodů. Výjimkou z tohoto pravidla jsou výhradně vady řízení, byť by nebyly žalobcem výslovně namítány, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů. Na podporu svého tvrzení poukázal žalobce na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, sp. zn. 7 Azs 79/2009, a uvedl, že právní názor žalované o závaznosti původního rozsudku, pokud jde o okamžik vzniku invalidity, je tak v rozporu s původním rozsudkem, neboť v něm nebyl obsažen závazný právní názor k této věci.
4. Žalobce dále namítal, že podkladem napadeného rozhodnutí byl posudek posudkového lékaře České správy sociálního zabezpečení, který v otázce okamžiku vzniku invalidity nesplňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 2. 2. 2017, sp. zn. 7 Ads 307/2016). Z podkladové dokumentace, která je napadeným rozhodnutím konstatována, se podává, že okamžik vzniku invalidity byl určen dnem 12. 6. 2017 výhradně z toho důvodu, že k tomuto okamžiku byl vydán nález obvodní lékařky žalobce jako podklad pro posouzení žádosti žalobce o invalidní důchod, a to na základě dožádání žalované. Napadené rozhodnutí, jakož i podkladový posudek ze dne 22. 1. 2020 však zcela opomíjejí, že je dán podstatný rozdíl mezi okamžikem vydání podkladového nálezu obvodního lékaře pro účely důchodového řízení a mezi okamžikem vzniku invalidity, který má objektivní povahu vyplývající ze vzniku invalidizujících zdravotních postižení na straně žadatele a není odvislý od toho, kdy žadatel uplatní žádost o přiznání nároku na invalidní důchod. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

K tomuto odkázal žalobce na nález Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2018, sp. zn. III. ÚS 4160/16, jímž bylo vysloveno, že rozhodnutí založená na nepřesvědčivých posudcích stanovících okamžik vzniku invalidity jsou porušením ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

5. Dále uvedl, že se žalovaná řádně nevypořádala s jeho námitkami, zejména je nijak nevyvrátila. Rovněž posudek ze dne 22. 1. 2020 se jeho námitkami vůbec nezabýval, přesto jej žalovaná označila za objektivní a přesvědčivý podklad pro vydání rozhodnutí.
6. Žalobce namítal, že okamžiku vzniku invalidity měl být vázán k okamžiku, kdy se v jeho zdravotním stavu rozvinula veškerá onemocnění hodnocená posudkem Posudkové komise ze dne 27. 8. 2018 jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jako komorbidita, nikoli až ke dni vydání lékařské zprávy reagující na podání žádosti o invalidní důchod. Napadené rozhodnutí je tak v této části v rozporu se skutečným stavem věci a též nepřezkoumatelné pro rozpor s § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, když se žalovaná řádně nevypořádala s podklady pro vydání rozhodnutí, které jsou obsahem správního spisu a které žalobce doložil již v předcházejícím správním řízení.
7. Jako okamžik vzniku své invalidity označil žalobce 1. 4. 2016, neboť k tomuto dni se u něj projevila další chronická onemocnění a uvedl, že tuto skutečnost doložil již v námitkách ze dne 7. 8. 2017 a v původní správní žalobě. Na podporu svého názoru o určení data vzniku invalidity odkázal žalobce na rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 13. 10. 1997, č. j. 401/C, podle něhož je žalobce osobou se změněnou pracovní schopností, na dohodu o náhradě ztráty na výděлку, uzavřenou se zaměstnavatelem dne 5. 2. 1998, dále na oznámení Kooperativa pojišťovny, a. s., ze dne 28. 4. 2016 a 25. 5. 2016 o ukončení výplaty náhrady za ztrátu na výděлку, a na zprávu ošetřující lékařky MUDr. R. D. ze dne 18. 4. 2016, dle které u žalobce došlo ke vzniku chronických onemocnění (depresivní porucha, hypertenzní nemoc II. stupně, ischemická choroba srdeční, zhoubné nádorové onemocnění), která jsou posudkem Posudkové komise ze dne 27. 8. 2018 hodnocena jako komorbidita rozhodné pro zvýšení celkového hodnocení míry poklesu pracovních schopností o 10 %.
8. Závěrem žalobce uvedl, že okamžiku zániku nároku na výplatu náhrady na ztrátu na výděлку na základě potvrzení MUDr. D. ze dne 18. 4. 2016 ve spojení se znaleckým posudkem z oboru pracovního lékařství, je nutno posuzovat jako okamžik vzniku invalidity. Na základě těchto skutečností nárok na invalidní důchod i na jeho výplatu vznikl již ode dne 1. 4. 2016, nikoli až ode dne 13. 6. 2017.

Vyjádření žalované k žalobě

9. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala dosavadní průběh řízení a uvedla, že podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění se při určování pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření, přičemž se berou v úvahu další skutečnosti např. stabilizace zdravotního stavu, adaptace na zdravotní postižení, možnost rekvalifikace, aj. Žalovaná podotkla, že při posuzování nároku na dávku důchodového pojištění je vázaná posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení. Připomněla, že náležitosti posudku se řídí § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„vyhláška o posuzování invalidity“). Žalovaná poukázala na skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 22. 1. 2020, vypracovaného pro účely řízení o námitkách žalobce. V rámci námitkového řízení žalovaná zjistila, že žalobce k datu vydání rozhodnutí je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně, protože z důvodu nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %. Lékařský posudek vypracovaný pro námitkové řízení shledává úplným, celistvým a přesvědčivým.

10. K námitce žalobce týkající se stanovení data vzniku invalidity, uvedla, že něco jako konkrétní, přesné a jasně dané datum vzniku invalidity vlastně neexistuje, existuje jen datum, ke kterému lze objektivně a přesvědčivě zdůvodnit dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na pracovní schopnost v takové míře, že je naplněn pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Žalobce žádal o uznání data invalidity zpětně ode dne 1. 6. 2012, nejpozději však od 1. 4. 2016. Zaměstnán je u stejného zaměstnavatele bez přerušení od 1. 7. 2008, v neschopnosti byl od 19. 3. 2012 do 31. 5. 2012, tedy přiznání důchodu žádá od data svého uschopnění, což je nelogické, neboť pokud byl svým lékařem uschopněn ke své práci, nemohl být současně od téhož data i invalidní. Datum 1. 4. 2016 se pak v seznamu dočasných pracovních neschopností neodráží vůbec, když v roce 2016 byl žalobce v pracovní neschopnosti dvakrát (od 12. 10. 2015 do 10. 1. 2016 a od 22. 2. 2016 do 29. 2. 2016), další pak proběhla až v lednu 2017. Není proto důvod předpokládat, že by žalobce byl invalidní k 1. 4. 2016, když v té době normálně pracoval. Všechny dočasné pracovní neschopnosti od roku 2011 do dubna 2020 byly až na výjimku krátkodobé, obvykle trvající měsíc, delší byly pouze dvě, avšak ani ty netrvaly 180 dnů, což je délka, kdy posudkový lékař konzultuje s ošetřujícím lékařem, zda je stav pojištěnce stabilizovaný a případně je uvažováno o doporučení změnit profesi či zaměstnání.
11. Žalovaná dále uvedla, že napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné, neboť je z něj zcela zřejmé, kdo je jeho adresátem, jakým způsobem bylo rozhodnuto a jak se rozhodnutí dotýká práv žalobce. Rovněž i výrok napadeného rozhodnutí je jednoznačný a jasně oddělen od odůvodnění a samotné rozhodování o žádosti žalobce vycházelo z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Na podporu svého tvrzení odkázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, a ze dne 8. 7. 2011, č. j. 3 Ads 47/2011-74.
12. Závěrem žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

Vyjádření žalobce

13. Ve vyjádření k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 16. 3. 2021 žalobce namítal, že se s posudkovým závěrem neztotožňuje, neboť při jednání posudkové komise byl její předsedkyní poučen, že posudková komise neměla z čeho vycházet, neboť jeho ošetřující lékařka MUDr. D. nedoložila podklady ze zdravotní dokumentace za období duben 2016 až červen 2017. Posudková komise tak mohla vycházet pouze z nálezů z 12. 6. 2017, jímž byly poprvé hodnoceny funkční nálezy jeho onemocnění. Na základě těchto skutečností měl žalobce za to, že byl posudek vypracován na základě nedostatečných podkladů co do rozhodné dokumentace a žádal, aby soud vyžádal u posudkové komise doplnění posudku s doplněním podkladů od MUDr. D. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústní jednání

14. Žalobce při ústním jednání dne 30. 8. 2021 v plném rozsahu odkázal na písemné vyhotovení žaloby a na svá další vyjádření. Na podané žalobě trval a po provedené dokazování navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení, náhradu nákladů řízení nežádal.
15. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 13. 7. 2020 a po provedeném dokazování uvedla, že rozhodnutí ponechává na úvaze soudu.
16. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. 11. 2020, posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. 11. 2020 a dále doplňujícím posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 5. 2021.

Posouzení věci soudem

17. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
18. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 30. 11. 2020 a doplňujícím zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 25. 5. 2021, které nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
19. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že Česká správa sociálního zabezpečení vydala rozhodnutí ze dne 9. 11. 2019, č. j. „X“, kterým byl žalobci od 13. 6. 2017 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku posudkové komise ze dne 27. 8. 2018, který si vyžádal Krajský soud v Ústí nad Labem v rámci řízení o žalobě žalobce vedeném pod sp. zn. 75 Ad 53/2017. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 25%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 35 %. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 12. 6. 2017.
20. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. E. V. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zabezpečení, oddělení Lékařské posudkové služby, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 22. 1. 2020 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 25%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 35 %. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 12. 6. 2017.

21. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
22. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
23. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
24. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
25. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
26. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice (srov. § 38 a § 39 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 31. 3. 2020, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %, a také stanovit datum vzniku invalidity žalobce.

27. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 22. 1. 2020, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích úst. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti, zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce a stanovila datum vzniku invalidity žalobce.
28. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek ze dne 30. 11. 2020 byl vypracován po studiu a zhodnocení žalobcova zdravotního stavu na základě předložené spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem, spisové dokumentace námitkového řízení, zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. R. D., lékařské zprávy MUDr. M. M. Š., MUDr. M. L., MUDr. P. V. a z vlastního vyšetření žalobce při jednání posudkové komise dne 30. 11. 2020. Žalobce byl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení žalobcem předložených lékařských zpráv uvedených shora pak posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 31. 3. 2020) byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 35 %. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 12. 6. 2017 s tím, že z potvrzení o zdravotním stavu od MUDr. D. nelze stanovit vznik invalidity zpětně.
29. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to stav po zlomenině lokte pravé horní končetiny s rozvojem poúrazové artrosy s lehkým až středním funkčním omezením hybnosti a nižší svalovou silou. Četné komorbidity jednotlivě nedosahovaly invalidizace. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 25 % (rozmezí určené pro toto postižení je 15 % až 25 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, zvýšena o 10 % pro celoživotně vykonávanou dělnickou profesi, na celkových 35 %. Podle posudkové komise byl žalobce schopen nadále vykonávat lehčí dělnickou profesi, bez nošení těžkých břemen a přetěžování dominantní pravé horní končetiny.
30. V důsledku námitek žalobce ohledně nedostatečných podkladů pro určení data vzniku invalidity si soud od ošetřující lékařky žalobce, MUDr. D., vyžádal výpis ze zdravotní dokumentace za období od dubna 2016 do června 2017. Po obdržení výpisu ze zdravotní dokumentace jej soud společně s žádostí o doplnění posudku zaslal Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

31. Z obsahu doplňujícího posudku posudkové komise soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 25. 5. 2021. Žalobce nebyl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (zpráva praktické lékařky MUDr. D. ze dne 12. 6. 2017, zpráva kardioložky MUDr. Š. ze dne 2. 2. 2017, zpráva internisty MUDr. V. ze dne 5. 10. 2016, zprávy chirurga MUDr. R. ze dne 26. 4. 2016, 9. 1. 2017, 30. 1. 2017, 19. 5. 2017, 6. 6. 2017, 12. 6. 2017, 8. 9. 2017 a 1 nález bez uvedeného data, zprávy psychiatra MUDr. K. ze dne 23. 2. 2017 a 9. 4. 2021, zpráva diabetologa MUDr. L. ze dne 5. 2. 2021 a zpráva kardiologa MUDr. J. ze dne 1. 4. 2021), spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, spisové dokumentace z námitkového řízení České správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, spisové dokumentace Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem č. j. SZ/2020/492-UL a posudku o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 22. 6. 2017, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byla ischemická choroba srdeční funkčně hodnocena NYHA II, kardiopulmonálně komp. s počínajícími degenerativními změnami aortální chlopně a lehké trikuspidální insuficience, t. č. bez syndromu anginy pectoris, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20 - 40 %. Posudková komise zvolila střední hranici 35 %, a to s ohledem na ostatní interní komorbidit v rámci metabolického syndromu a na lehké funkční postižení pravého loketního kloubu včetně psychického a urologického onemocnění. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity, zvýšena. Datum vzniku invalidity stanovila na 2. 2. 2017 a to na základě kardiologického nálezu MUDr. Š.
32. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její doplňující posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů.
33. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem dne 25. 5. 2021 na rozdíl od předchozích posudků dospěli ke změně kvalifikace postižení žalobce, což se nijak neodrazilo ve zvýšení procentních bodů kvalifikujících jeho postižení, ale došlo k významnému posunu data vzniku invalidity.
34. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise ze dne 25. 5. 2021. Tento posudek oproti předešlému posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 30. 11. 2020 považuje soud za úplnější a přiléhavější, neboť posudková komise měla k dispozici výpis ze zdravotní dokumentace žalobce. Proto se při hodnocení důkazů soud přiklonil k závěrům obsaženým v tomto posudku.
35. V předmětné věci soud v intencích § 52 s. ř. s. neprovedl žalobcem navrhované důkazy znaleckým posudkem vypracovaným pro Kooperativa pojišťovna a. s., soudním spisem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 75 Ad 53/2017 včetně posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 8. 2018 pro Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nadbytečnost, neboť zdravotní stav žalobce byl spolehlivě zjištěn na základě doplňujícího posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 25. 5. 2021.

36. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu, a to ohledně data vzniku invalidity, neboť posudková komise dne 25. 5. 2021 stanovila odůvodněně dřívější datum vzniku invalidity.
37. Soud proto napadené rozhodnutí v části odstavce prvního pro vadu řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) podle ustanovení § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu.
38. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce měl sice úspěch ve věci, ovšem náhradu nákladů řízení nežádal a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 30. srpna 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)